

„И силно извика той, като казваше с висок глас: „Падна, падна Вавилон - великата блудница - и стана жилище на бесове и свърталище на всякакъв нечист дух, свърталище на всички нечисти и омразни птици; защото от виното на яростното блудство пиха всички народи и царете земни блудстваха с нея, а търговците земни разбогатаха от големия ѝ разкош. И чух друг глас от небето да казва: „Излезте от нея, люде Мои, за да не участвате в греховете ѝ и да не се заразите от язвите ѝ: защото нейните грехове стигнаха до небето и Бог си спомни неправдите ѝ... Понеже тя казва в сърцето си: „Седя като царица, вдовица не съм и скръб няма да видя.“ Затова в един ден ще ѝ се струпат поразите - смърт, жалост и глад - и ще бъде изгорена в огън, защото силен е Господ Бог, Който я съди. Ще я оплачат и ще ридаят за нея земните царе, които са блудствали с нея и живели разкошно... и казват: „Горко ти, горко ти, велики граде Вавилоне, граде силни, защото в един час дойде твоята осъда! И търговците земни ще плачат и ридаят за нея, понеже стоките им никой вече не купува, стоки от злато и сребро, от драгоценни камъни и бисери, от висон и порфира, от коприна и багреница; всякакво благовонно дърво и всякакви изделия от слонова кост; всякакви изделия от скъпоценно дърво, от мед, от желязо и от мрамор, дърчин и тамян, миро и ливан, вино и дървено масло, брашно и пшеница, говеда и овци, коне и колесници, тела и души човешки“ (Откр. 18:2-13, СИ).

Тела и души човешки...

Темата за чистотата и компромиса е много трудна и не всеки иска, когато чете тези думи, да провери себе си дали е от едната, или е от другата страна. В книгата Откровение много ясно се казва какво се случва по-нататък. Ние живеем на място, което вече по нищо не отстъпва на Вавилон, най-развратния град. Град, където се купува и се продава абсолютно всичко. И не случайно в пасажа са описани всички стоки, които се продават. Овце, говеда, коне, колесници, тамян, миро, ливан, вино, скъпоценни камъни, каквото поискаш, а накрая, „тела и души човешки“. Това се прави тогава, това се прави и днес, в нашата страна, и не само в нашата. А ще

става още по-лошо, може би ще надминем Вавилон. Днес в училищата тече необратим процес. Нещо, което е гнусно, развратно и извратено, се приема за нормално. Продава се абсолютно всичко, сякаш живеем в световен търговски център. В това се е превърнало всяко човешко същество. В повсеместния търговски център. Всичко се продава и всичко се купува.

Ако някой възрази, имаме отговор: „Това, което не се продава с пари, се продава с много пари.“ В края на пасажа се казва, че се продават човешки тела и души. Наравно с животните, с овцете, с конете. Дотам сме стигнали. Това е Вавилон, където безценната човешка душа се продава на едно и също тържище с овце-

те и говедата. Още от самото създаване на света, веднага след грехопадението човекът доброволно става стока за продан. Стока, с която търгува дяволът. И така е през цялото време, докато Господ не дава заповедите, а след това дава Христос. В Откр. 5:9 четем: „...и пееха нова песен, думайки: „Достоен си да вземеш книгата и да снемеш печатите ѝ, защото Ти бе заклан и със Своята кръв ни изкупи за Бога от всяко коляно и език, народ и племе.“ Със Своята кръв Христос ни изкупва за Бога от всяко коляно, език, народ и племе. Ние сме били изкупени веднъж, изкупени от греха. Така хората започват да вярват в Бога, приемат Го в сърцето си, с радост заживяват нов живот и казват: „Това е чудесно наистина, Господи! Ти освободи нашата съвест, освободи ни от

всяка тежест, освободи ни от цялата тази тъмнина. Почувствахме нещо ново.“

Но какво се случва после? Продължаваме да вървим след Тебе, Господи, даваме всичко от себе си, ходим на църква, на младежки събирания. Постепенно обаче нещо става в сърцата ни. Неусетно търговският център навлиза в душите ни. И ние си казваме: „А може би не е чак толкова страшно, нито фатално, може би Господ ще ми прости. Е, сега всички го правят, защо аз да се ограничавам, да се преструвам на аскет?!“ Още повече, нали вярващите са свободни хора. Има свободен начин на мислене. Ами и ние ще сме като тях.“ И търговията започва. Нещо сме купили, нещо сме продали. И то вътре в душите си. Какво е то? Говорим за святост, за чистота. Продали сме това, което

ни е подарил Христос, когато ни е изкупил. Той е дал безценната си кръв и ни е очистил. А ние си позволяваме да пипнем това, с което не може да се търгува. Само малко, не много, не цялото, не изведнъж. Малко от светостта си продаваме, обаче в замяна ни е обещано тройно повече. Това е невероятна сделка! Продадох малко, но имам уважението на съучениците си, продадох малко, но се разхождам из улиците, без някой да ме плюе, другите ме почитат и ме уважават. Продадох съвсем малко, но виж, живея вече като бял човек. С всички съм на ти. С босовете на търговските центрове съм на ти, имаме си приказка... Това е една от основните причини да продаваме малко от своята святост. Случва се да продадем малко от чистотата си, за да бъдат подхранени на-

вЪЩНОСТ СЕ СЪБИРАМЕ В ЦЪРКВАТА, ЗА ДА РАЗБЕРЕМ ЕДНО ВАЖНО НЕЩО. ИЛИ СМЕ СТАНАЛИ ХРАМ НА БОГА, СВЕТИЯТ ДУХ ЖИВЕЕ В НАС И НИЕ ЦЕНИМ ТОВА, КОЕТО ТОЙ ПРАВИ ЗА НАС, ИЛИ СМЕ ТЪРГОВЦИ.

шите емоции. Защото не мога да живея без човека, в когото съм влюбен. Сега ще продам съвсем малко от своята чистота, но ще имам този човек, за когото може би някой ден ще се ожена. Ще бъдем щастлива двойка. Господи, нали не беше нещо фатално, беше малко?! Но в Мат. 21:12 четем: „И влезе Иисус в Божия храм, изпъди всички продавачи и купувачи в храма, прекатури масите на менящите и пейките на гълъбопродавците“, а във II Кор. 6:16-18: „Каква прилика между Божия храм и идолите? Защото вие сте храм на живия Бог, както е казал Бог: „Ще се поселя в тях и ще ходя между тях; ще им бъда Бог, а те ще бъдат Мой народ.“ Затова излезте из средата им и се отделете - казва Господ - и до нечисто не се допирайте, и аз ще ви приема“; „И ще ви бъда Отец, а вие ще бъдете Мои синове и дъщери“ - казва Господ Вседържител.“

Всеки от нас, който е направил тази крачка и е приел Господ в сърцето си, всеки, който е бил изкупен със святата Му кръв, е станал такъв храм, храм на живия Бог. Бог живее в сърцата ни. Понякога ми се иска Христос отново да дойде и с бича Си да прекатури всички маси, които сме наредили в сърцето си. Това са маси, които самите ние сме сложили и на които успешно търгуваме. Днес правим една сделка, утре друга. Вървим напред в кариерата, развиваме се, растем. Но основното, което продаваме, е нашата святост, нашата чистота. Когато правим компромис, става точно това - продаваме. При този процес някои се сепват, опарват се, разбират какво прави Христос, като започва да прекатури масите в сърцата им, спират и казват: „Господи, разбрах, прости ми!“

Други обаче продължават. В Словото пише: „Приятелството със света е вражда против Бога“ (Як. 4:4). Ако продължаваш така, ти ставаш враг на Бога. Понятията „горе-долу“, „малко“, „по-малко“ тук не важат. Търговията, продаването на светостта, приятелството със света води към едно - ставаш враг на Бога.

ПРОДАДЕНИ ДУШИ

В един разговор с младежи те поставиха въпросите: „Какво може, а какво не може? Къде е границата? Колко мога да си позволя?“ Най-тежките въпроси... И ние сега ставаме като законоучители и казваме: „Виж какво, на дискотека не можеш да ходиш, но пред дискотеката може да стоиш.“ В Стария Завет фарисеите правят точно това. Те си казват: „В събота, понеже е ден на Бога, може да извървиш двеста крачки и да спреш, но по вода можеш да преплуваш триста крачки.“ Така се опитват да надхитрят Бога - слагат на магарето съдове с вода и твърдят: „Ние се движим по вода, затова ще извървим триста крачки.“ Това е глупаво - да обсъждаме какво може и докъде може.

Всъщност се събираме в църквата, за да разберем едно важно нещо: или сме станали храм на Бога, Светият Дух живее в нас и ние ценим това, което Той прави за нас, или сме търговци. Ако сме търговци, винаги ще задаваме на служителите и на презвитерите въпроси за границата

и неусетно ще стигаме до заключението: „Щом не може, отивам в друга църква.“ А и самите презвитери нерядко питат: „Какво да им казвам на тези младежи? Виж сега, с приятелката може, нали, да се усмихвате, така, да се държите за ръчичка, ама повече не може.“ Какво става обаче в мислите ти? - Е, с Бога се оправяй! Защото най-важното е дали сме станали храм на Бога и ценим това, което Той ни е дал, дали сме святи, чисти хора, или ние си играем и търгуваме, продаваме се и се купуваме. Всеки търгува различно, всеки има различни стремежи и желания.

Но, за съжаление, винаги ставаме търговци. И не осъзнаваме, че с Бога търговия няма, там всякакви сделки просто не минават. Или приемаш светото, приемаш Светия, обикваш Го и Го следваш, или изобщо не се занимаваш, недей, просто си губиш времето. Затова тези от вас, които още си мислят: „Хайде, ще си поиграя на църква, ще ходя там, ще слушам, ще се моля, а може би, дай Боже, един ден това ще ме спаси“, по-добре да не се занимават. Ако обичате света, отивайте в света. Но тези, които са обикнали Бога, които са казали: „Господ е свят, аз съм Го

приел, станал съм Негов храм“, нека останат такива. Недейте да си играете, това е нечисто за Бога. Преди всяко нещо, за което се чудите дали може, или не може, помолете се. Ако сте приели Светия Дух в себе си, попитайте: „Господи, това ще Те зарадва ли, или ще Те наскърби?“ Бог ще ви подсказва: ще проговори чрез вашата съвест, ще проговори и в сърцето ви, ако сте честни. Когато честните хора казват „да“, това значи „да“, „не“ значи „не“. Ако ви влече, ако искате да търгувате, но си търсите оправдание и намирате колкото може повече стихове от Библията, за да се защитите, това няма да ви помогне. Дори да цитирате богословни, които мислят по същия начин, и заедно да защитават своята позиция: „Вижте ни, ние сме християни“, няма нищо да промените. Господ казва еднозначно: „Приятелството със света е вражда против Него.“

В Бит. 25:29-34 се разказва как Яков е сварил ястие, а брат му Исав си идва от полето уморен: „И рече Исав на Яков: „Дай ми да ям от червеното, от това червено, защото съм уморен.“ Затова му и да-

ИЛИ ПРИЕМАШ СВЯТОТО, КАТО ПРИЕМАШ СВЕТНИЯ БОГ, ОБИКВАШ ГО И ГО СЛЕДВАШ, ИЛИ ИЗОБЩО НЕ СЕ ЗАНИМАВАШ, НЕДЕЙ, ПРОСТО ЩЕ СИ ГУБИШ ВРЕМЕТО.

доха прякор Едом. Но Яков отговори (на Исав): „Продай ми пък ти още сега първородството си.“ Исав рече: „Ето, умирам; защо ми е това първородство?“ Яков (му) каза: „Закълни ми се още сега.“ Той му се закле и (Исав) продаде първородството си на Яков. Тогава Яков даде на Исав хляб и гозба от леца и той яде и пи, и стана, та си отиде; тъй презря Исав първородството.“ В Стария Завет има специално отношение към първородните - те взимат благословието на бащите. В Новия Завет е различно - там всеки, който приеме Бога, става първороден.

Със сигурност в живота ни има ситуации, в които се чувстваме като Исав. Копнеем, умираме да получим нещо, да имаме някого - момичето или момчето, в което сме влюбени, умираме за славата, умираме за признанието... Толкова силно искаме, че нищо не може да ни спре. И всички тези стихове в Библията, тези проповеди само пречат. Въпреки тях някои от нас, за съжаление, си казват: „Защо ми е това първородство? Аз съм гладен, умирам от глад, искам да ям сега, тук, в този момент!“ И го получават, но по този начин презират първородството, презират благословието, презират Бога. Благословието на Бога и на отците е нещо много ценно. А Исав го продава - за едно ядене, една паница леца. Колко низко, колко евтино! Може би в такива моменти мислим, че сделката е великолепна и си струва. За съжаление, така става и с нас. Нещо, което е съвсем евтино, банално, изтъркано, се оказва достатъчно силно, за да се продадем, да си продадем светостта и чистотата. Да прекратим границата и да станем врагове на Бога.

От този момент нещата тръгват все по-зле. Развратът се разширява. Извращенията стават все повече и повече. Тогава трябва да се замислиш каква позиция ще вземеш? Ще тръгнеш ли с търговски нюх да правиш сделки, или ще си кажеш: „Господи, Ти си ми дал светостта и чистотата, искам да ги запазя във всяко отношение. Искам да запазя сърцето си, мислите си, тялото си, защото само тогава ще получа Твоето благословение, само

тогава ще бъда Твой приятел.“ Молете се в сърцето си. И се пазете, не търгувайте с Бога, не си търгувайте светостта, не си продавайте чистотата, защото това е най-ценното, което имате, най-ценното, което Господ ви е дал. Това е нещо, заради което Той е умрял, пролял е кръвта Си.

Ако искаш да търгуваш, направи го, но недей да обвиняваш никого, не обвинявай Бога, че толкова е строг. Щом си решил да ставаш Негов враг, обвинявай после себе си. Защото картината ще се види много ясно, когато се изправим пред Него. Достойнството на християнина се състои в това, че достойният Господ ни е дал святост и чистота. Ако ги запазим, това е нашето достойнство. Нека да бъде това в сърцата ви. Молете се за класовете, в които учите, молете се за училищата си, молете се за приятелите си, за съседите, за всички, с които общувате. Ако проповедниците се молят, това е добро. Но когато всички заедно се обединим в молитва, можем да променим много повече. И да устоим, когато си задаваме въпроси: „Сега пак ще ме нападат, пак ще ме питат какъв съм, защо съм такъв? Защо не постъпвам като тях? Как да издържа?“

Светостта, която имате, предавайте на другите. Господ ще ви води все по-напред и по-напред. Не може да стоим на едно място и да смятаме, че всичко е наред. Това е християнството. Или вървиш напред и се освещаващ все повече и повече, или спиращ, започваш да „мухлясваш“ и вместо да ухаеш хубаво, миришеш на мухъл. И не може да те разбере човек - християнин ли си, какъв си.

„Който побеждава, той ще се облече с бели дрехи и няма да залича името му от книгата на живота, а ще изповядам името му пред Моя Отец и пред Неговите Ангели“ (Откр. 3:5 СИ).

ПРЕЗВИТЕР

ЕМАНУИЛ ИВАНОВ